

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisuri nu se înapoiază — Epistole nefrancați nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITĂȚEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe $\frac{1}{2}$ de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Solidaritate — disciplină.

Și cei-ce astăzi sunt încă pe lângă menținerea tacticii de pasivitate, sunt conduși nu într'atâta de avantajele mari ce ni-le-ar oferi pasivitatea, cât stau mai ales sub influința unui principiu în sine frumos, dar' în realitate între împrejurările politice de astăzi — fără înțeles.

Pornind din punctul de vedere, că precum o conferință națională a proclamat în numele partidului național și prin el în numele poporului român, pasivitatea, tot așa numai o conferință națională poate schimba acest conclud.

Acești bărbați, deși în urma judecării juste a relațiilor noastre politice, activiști, sunt încă pasiviști din simț de subordinație, sunt încă pasiviști fiind-că vor să dea dovadă de disciplină de partid, perseverând chiar în contra convingerii lor mai sincere pe lângă pasivitate, ca pe lângă o politică proclamată în numele poporului român de o conferință autorizată să aducă hotărâri în numele lui.

Ei nu vor să spargă solidaritatea partidului național, ori-cât de minimală și ilusorie ar mai fi această solidaritate atât de des invocată, abandonând politica pasivității fără un conclud adus în înțelesul acesta de o nouă conferință autorizată.

Să resumăm cele spuse:

1. O conferință națională autorizată a proclamat pasivitatea.
2. Prin urmare tot așa numai o altă conferință națională poate hotărî abandonarea ei.
3. Până atunci trebuie să perseverăm cu ori-ce preț pe lângă pasivitate.

Acestea ar fi în general punctele cari se pot formula pe baza »solidarității și simțului de disciplină«.

Să mai adăugăm noi unul:

4. Partidului român ca atare i-s'a luat dreptul de-a se întruni în conferință națională și prin urmare nu poate hotărî abandonarea pasivității.

Resultatul?

E de netăgăduit, că zi de zi crește numărul celor cari sunt siliți să recunoască că numai prin »activitate« ne putem ajunge ținta, că »pasivitatea« n'a realizat până acum și cu atât mai puțin va realiza după aceasta așteptările puse în ea. Conduși însă de principiul unei solidarități efemere, de un simț de disciplină rău interpretat: în praxă rămân pe lângă politica »autorizată«. Cu vremea am ajunge apoi la un rezultat ciudat: majoritatea membrilor sau poate toți membrii partidului ar fi »activiști« și politica partidului cu toate acestea o politică opusă: »pasivitatea«.

Până aici însă nu-i iertat să ajungă lucrurile... nici chiar de dragul unui adevărat simț de solidaritate și disciplină de partid.

Nu înseamnă și nici nu dovedește cătuși de puțin lipsă de disciplină de partid sau dor de-a sparge solidaritatea partidului, stăruința noastră de-a obli calea unei tactice noi, tactică mai puternică ca armă, mai de valoare ce privește rezultatele luptei.

Înțelegem să ni-se vorbească de solidaritate, de simț de disciplină când e vorba de un organism viu, care poate funcționa liber, dar' să vorbești de solidaritate și disciplină când e vorba de un organism mort, care nu poate funcționa, de un partid, care n'are dreptul întrunirii libere și căruia nu-i este dată puțința de-a aduce concluse noi și de-a abroga altele vechi, ar fi dovada unei naivități politice de compătimit, dacă invocarea acestui principiu n'ar fi numai o mască.

Când argumentelor nu mai pot opune argumente, inimizii »activității« iasă la iveală cu principiul amintit: cer ca »activitatea« fiind o tactică tocmai opusă tacticii »autorizate«, să fie proclamată și ea de o conferință națională autorizată, știind bine că puțința ținerii unei astfel de conferințe e eschisă.

Ei prin invocarea solidarității și disciplinei de partid nu urmează glasului unui principiu mareț, ci vor să mascheze neputința lor de-a satisface datorișelor de muncă grea ce le aduce cu sine »politica activității«.

Stăm azi în preajma alegerilor și când desfășurăm steagul »activității« ținem să accentuăm din nou: nu spargerea solidarității o dorim, ci să punem stavilă mersului fatal spre prăpastia lazaronismului și inerției naționale, unde o să ne ducă »pasivitatea«.

PASIVITATE sau ACTIVITATE?

de
Dr. Eugen de Leményi.

XIII.

(Articol final.)

Cu toate că listele electorale sunt cu desăvârșire neglijate, cu toate că censul electoral pentru Transilvania este foarte înalt, sunt firm convins, că chiar la proximele alegeri am fi în stare să alegem 20 — 25 deputați naționali, — dar' să zicem numai 20!

Atâția deputați negreșit că am putea alege, presupunând, firește, că alegătorii români nu s'au demoralizat cu desăvârșire în urma pasivității practicate de atâția ani.

Această convingere a mea se bazează pe rezultatele pe cari le-a obținut partidul popular sub împrejurări cu mult mai nefavorabile de cum sunt acelea în cari ne aflăm noi.

Nu trebuie să uităm, că aproape toți deputații aparținători partidului popular, au fost aleși în cercuri electorale curat slovaccești și nu trebuie să uităm nici aceea, că trații

Slovaci în cea mai mare parte stau în privința economică cu mult mai rău decât noi; și în fine nu ne este permis să uităm nici aceea, că pe timpul când s'a format partidul popular, faimosul Bánffy era ministru-președinte și primele alegeri la cari au candidat aderenți ai partidului popular, în timpul funcționării acestui om de cinste s'au întâmplat.

Dacă cu toate acestea partidului popular i-a succes a intra în parlament cu 22 deputați, atunci nouă, cari în toate privințele ne aflăm în condițiuni mai bune, încă trebuie să ne succedă a alege cel puțin 20 deputați naționali.

Dacă nu știți ce înseamnă într'un parlament 20 deputați cinstiți și rezoluți, nu aveți decât să vă uitați la cele ce a săvârșit partidul popular în timpul relativ destul de scurt de când există.

Intimpinat la intrarea sa în parlament cu ură nespusă, nu numai din partea guvernamentalilor, dar' și de către partidele opoziționale, partidul popular după câteva lupte parlamentare a știut să se procure respect înaintea adversarilor și și-a eluat o astfel de pozițiune, încât nu se mai poate governa în Ungaria în contra bisericii catolice.

Ceea-ce au putut face deputații partidului popular, ar putea-o face și vre-o 20 deputați români. Ar putea crea și ei în parlamentul ungar astfel de situațiuni, încât să fie eschisă pentru veche posibilitatea de a se putea governa în această țară în contra elementului român.

Puterea pe care o poate exercicia fie-care partid parlamentar asupra guvernului și asupra partidului guvernamental zace în regulamentul camerei deputaților. Cu cât este mai liberal acest regulament, cu atât mai ușoară este ori și unde opozițiunea opozițiunii parlamentare. Arma principală a fie-cărei opozițiuni este obstrucțiunea, sub care este de a se înțelege orice fel de purtare a deputaților opoziționali menită să zădărnicească în prima linie votarea bugetului și a contingentului de recruți, fără de cari într'un stat constituțional guvernul nu poate trăi de pe un an pe altul.

Regulamentul camerei deputaților în țara noastră este cu mult mai liberal decât d. e. în Austria. La noi dacă în ori-care cestiune se insinuă un număr oarecare de deputați la cuvânt, nu se poate aduce în privința cestiunii de sub discuțiune nici o hotărâre valabilă înainte de ce ar fi vorbit fie-care din deputații insinuați la cuvânt.

O altă deosebire între regulamentul austriac și ungar este aceea, că în Ungaria ori-cărui deputat insinuat la cuvânt îi stă în liberă voce a vorbi despre ce-i place, chiar despre lucruri cari nu stau în nici un nex cu cestiunea de sub discuțiune, fără ca președintele camerei să fie îndreptățit a-l îndruma la obiect sau a-i detrage cuvântul.

În Austria stau lucrurile cu totul altfel. Acolo pot să fie insinuați la cuvânt o sută de deputați; dar' dacă după ascultarea câtorva oratori se scoală cineva și propune încheierea discuțiunii, și dacă majoritatea guvernamentală (ceea-ce e de sine înțeles) primește propunerea, atunci toți deputații cari încă nu au ajuns să vorbească, își pierd cuvântul.

A doua dispozițiune îndreptată în contra libertății cuvântului este în Austria aceea, că președintele are dreptul a îndruma pe deputat la obiect și dacă după repețita îndrumare nu se reîntoarce la obiect, îi poate detrage cuvântul.

În ciuda acestor dispozițiuni, cari au avut tendința de a zădărnici ori-ce încercare de obstrucțiune în Austria, am văzut, că în

parlamentul austriac în timpul din urmă s'a desfășurat totuși obstrucțiunea cea mai vehementă, care timp de 2 ani a zădărnicit nu numai votarea bugetului și a contingentului de recruți, dar' în general ori-ce muncă parlamentară; și trebuie remarcat, că acea obstrucțiune s'a făcut în cea mai mare parte de fracțiunea pangermană, care până la ultimele alegeri nu a numărat decât 5 membri. Dacă cu toate acestea a putut exista în Austria guverne constituționale, la aceasta este de vină numai §. 14 din constituția austriacă, care dispune, că pentru cazul dacă parlamentul austriac din ori-ce cauză este incapabil de muncă, atunci așa numitele necesități de stat, de care se ține și aplacidarea bugetului și a contingentului de recruți, se pot rezolva prin simplu rescript imperial.

Dacă cu toate dezavantajele pe cari le are un partid opozițional în Austria, în comparație cu opoziționalii din parlamentul ungar, câțiva oameni au toșt în Austria în stare a zădărnici timp îndelungat ori-ce muncă parlamentară și a silii revocarea ordinațiunilor de limbă ale lui Baden, atunci e evident, că în parlamentul ungar un grup de 20 deputați, — presupunând că este compus din oameni independenți și energici, — poate zădărnici ani de arândul ori ce muncă parlamentară și prin detragerea sacului cu grăunțele deja în primul an al activității sale ar putea silii pe ori-care guvern să poarte cont de interesele, pe cari le reprezintă.

Aceeași ispravă ar putea-o face și numai 10 deputați români, deoarece se poate prevedea cu siguranță că vom avea în parlamentul viitor aliați destui. În prima linie vor sta Slovacii, cari vor avea în cazul cel mai rău 15 — 20 deputați naționali; în al doilea rând vin Sașii cu 14 deputați naționali, știut fiind, că Sașii bătrâni s'au împăcat cu Sașii verzi și s'au hotărât a candida numai bărbați cu sentimente naționale pronunțate; în urmarea cărui fapt un membru al parlamentului viitor va fi între alții și avocatul Dr. Karl Lurtz, șeful Sașilor verzi, cea mai marcantă figură dintră toți politicienii Sași de astăzi, un caracter integru, cu energie de fer, cu inteligență extraordinară, cu elocuență deosebită, cu simț național radical și cu implacabilitate absolută, calitățile caracteristice ale acestui bărbat, cari ne garantează, că grupul parlamentar săsesc se va trezi din letargia în care a zăcut până acuma și se va avânta la o politică curat națională.

După bilanțul pe care l'am compus mai sus, este evident, că în cazul cel mai rău numărul deputaților naționaliști nemaghiari ar putea face în viitorul parlament cel puțin 20 deputați români + 20 deputați slovaci + 14 deputați sași = 54 deputați.

Cine cunoaște regulile parlamentare, va trebui să recunoască, că existând în parlament un grup naționalist parlamentar de 54 membri, acesta este un factor atât de puternic, încât ori și care guvern ungar trebuie să poarte cont de el și nici când nu va putea governa în paguba intereselor reprezentate de acel grup.

Resultă din toate cele expuse, că trebuie să intrăm în activitate parlamentară, pe de o parte din motivul că această cale este singură, pe care am putea scăpa de lanțurile în care ne-a legat fostul ministru Hieronymi, ear' pe de altă parte din motivul, că această cale este earăși singura pe care am fi în stare să creăm astfel de situațiuni, a căror dinamică ar putea tulbura statica politicii maghiare.

Se naște acuma întrebarea, cum și pe

ce cale am putea să exoperăm schimbarea tacticii noastre politice din trecut, și care for este competent de a judeca, dacă avem să intrăm în activitate parlamentară sau nu?

E lucru de sine înțeles, că nici eu, nici altul, fie de pozițiune cât de înaltă, nu poate să dispună asupra ținutei pe care va avea să o observe poporul român în vederea proximei campanii electorale; dar nu o poate face această vrea-un conventicol conchemat la Sibiu sau la Cluj, ci în această privință are să hotărască exclusiv numai conferința națională, care trebuie convocată imediat.

Dacă conchematul delegaților naționali la sfat nu s'a întâmplat până astăzi, trebuie să se întempele acuma, când situațiunea politică ne constrânge a lua o hotărâre în privința ținutei ce va trebui s'o observăm la alegerile dietale iminente.

În calitatea mea de simplu alegător român — rog deci pe venerabilul președinte al comitetului central, ca imediat să convoace delegații partidului național la o conferință, a cărei ordine de zi să fie: Activitate, sau Pasivitate?

Pentru cazul dacă delegații partidului național nu ar fi convocați în timpul apropiat la o conferință națională, sunt silit a constata, că în partidul național domnește anarhie completă și deci fie-care membru al partidului are dreptul de a lucra așa cum îi dictează mintea și inima.

Dixi et salvavi animam meam!

Adunarea liberalilor și candidarea Baronului Nopcsa.

Înainte cu o săptămână presidiul de altcun necunoscut a lăsat să se tipărească în sute de exemplare placate cu text maghiar, german și român, prin care partidul liberal este invitat la o adunare în sala hotelului »Transsylvania« din Orăștie. Aceste placate au fost anșate în Orăștie și în cele 50 comune aparținătoare de cercul electoral. Cu o vorbă s'a început și la noi campania de alegere pusă la cale de oamenii guvernului liberal, după-ce se înțeleșă cu fostul până acum deputat Baronul Nopcsa.

Pe cât a fost în stil de mare convocarea pusă la cale, cu atât a fost mai neșuccesă, pentru-că abea 19 alegători s'au adunat în spațioasa sală, deși era zi de Duminecă, 8 Sept.

Au fost de față 7 funcționari, 3 israeliți, 5 meseriași, 3 Sași și un profesor. Așadar din 1087 alegători, pentru-că toți au fost invitați, s'au prezentat zi: nouăsprezece, cu scop să ocrotze acestui cerc un deputat, care

să-l represinte în dieta țerii. Ce ironie! Săracă pasivitate unde ai condus soartea neamului, ca, o minoritate disparentă să te poarte pe la icoane și punându-ți candidat străin, să te ducă la urnă ca eară tu să-l alegi, să-i dai putere a propune în delegații schimbarea numelor localităților, colinelor, văilor și tuturor numirilor românești!

Despre toate acestea însă de altă-dată.

Adunarea alor 19 cu problema de a face candidarea în numele a 1087 alegători era cât se poate de zăpăcită, și senatorul orășenesc Székely Sándor, vîzându-se poate mai chemat(?) începe, adevă era să înceapă oare-care cuvîntare, luat fiind însă pe dinainte, directorul col. reformat zice cam următoarele: Știu bine, că cu ziua de mâne se va încheia dieta și se vor dispune noile alegeri de deputați dietali. După-ce eu am fost însărcinat din partea partidului liberal din loc, v'am invitat la consultare cu scop de a face candidarea unui deputat pentru acest cerc. Senatorul Székely ridicându-se zice: Chiar aceea am voit și eu a le accentua. Propun ca președinte al adunării pe dl Simon Ferencz, ear' de notar pe Szász Károly.

Președintele Simon mulțumește pentru încrederea presidiului și provoacă pe cei adunați a să declara, că pe cine voesc a candida.

Tot senatorul Székely avînd cuvîntul zice: Eu din partea mea fără de-a mă profunda mai adînc în recunoștința cu care datorim fostului până acuma deputat, recunoscînd recunosc calitățile lui personale, recomand de candidat pentru un period de nou pe dl Baron Nopcsa Elek. Nici o animație, absolut nici un »éljen«. Președintele Simon declară în urma propunerii făcute pe Baronul Nopcsa de candidat.

Tot președintele adunării propune alegerea unui comitet directiv constător din 8—10 alegători. Și tot el propune în acest comitet pe următorii: Vitus Lajos, Tokai Aladár, profesori, Kapranczay Mátyás, meseriaș, Wagner Gustav, Sas, (acesta declară, că nu va putea lua parte fiind poate absent, este însă solicitat a primi ceea-ce nu mai declină), Schuleri Fridrich, Schuleri Karl, Dr. Schul Győző, avocat, Megyaszi toți din Orăștie, Berivoy János, proprietar Gelmar, Markoup, dir. Cugir și Gáspár, profesor în Geoagi.

Tot acum se propune alegerea unui comitet executiv constător din 100 alegători. Într'acestea se presen-

tează proprietarul Berivoy János, cu a cărui ajutor aleg până la numărul de 40 inși, lăsînd a se întregi acest comitet ulterior.

La alegerea ambelor comisuni s'au omis funcționarii de stat și administrațivi, cari sunt eschiși dela ingerința alegerilor.

Sosiți la comuna Vinerea, proprietarul Berivoy zice că el nu cunoaște altul vrednic de a fi ales în comitetul executiv decât pe Dr. Ioan Mihu. Președintele îi reflectează că nu este convins despre ținuta numelui și deci să fie lăsat din combinație. Tot cam asemenea s'a întâmplat și cu învățătorul Nicolau Herlea, zicîndu-se că fără știrea lui nu este consultat a-l alege. Noul candidat este rugat a-și ținea vorbirea de program pe Duminecă în 15 Sept. la 3 ore d. a. tot în această sală, cu care privilegiu se va ținea un banchet.

La auzul banchetului unul din imensa majoritate (?) a declarat că bancheturile sunt prin lege oprite. Președintele îi reflectează că la tot cazul banchetul se va ținea și este permis, precum și jocul.

Ear senatorul Székely propune trimiterarea unei depeșe către ministrul-președinte Széll și alta către președintele liberalilor, baron Podmaniczky, prin care să li-se aducă la cunoștință marele rezultat adus în această imposantă (?) adunare de alegători.

Pe lângă comunicarea rezultatului noului candidat baron Nopcsa se nasc discusiuni, întrucât Berivoy János propune alegerea unei comisuni imponente și exmiterea aceleia la Budapesta, ear președintele propune comunicarea cu epistolă recomandată, aducînd de motiv, că dacă mâne se încheie dieta, cine știe putea-l vor afla în Pesta.

După acest rezultat adunarea se încheie.

Urmările le vom vedea!

Tinerimea.

Răspuns la cei cinci articoli din »Tribuna«, scriși de dl Ioan Scurtu.

III.

Unde sunt copii mulți și drăgălași care ne înveșeau cu naivitatea și sburdălnicia lor? Ce s'a făcut din ei?...

Au crescut, i-a prins viața, lupta bestială pentru existență... păpușele drăguțe s'au schimbat în oameni luptători, brutali, ordinari...

Copilul vede în casa părintească puține pilde mari. Modelele lui sunt burghezi ori

țărani apăsați de-o viață muncitoare. Creșterea lui se face adesea cu băta, și mai totdeauna în împrejurări sărăcicioase, rar de tot în lux și belșug.

Educația lui în casa părintească e slabă, căci tata trebuie să câștige trebuințele necesare pentru traiu, mama, care e în casă, gospodină, bucătăreasă, servitoare și poate totodată și doică la vrea-un copil mic, încă nu se poate ocupa de creșterea copiilor mai mari, astfel, că acești copii părăsesc vatra părintească cu o educație neglijată, care nu le-o mai poate da școala nici-odată...

Deși ar fi de dorit, ca școlile noastre să se apropie mai mult de case, totuși nu se poate zice, că tinerimea noastră din școlile populare și din gimnasil, ar fi stricată și decăzută. În privința aceasta putem să fim liniștiți, căci în tinerimea noastră e ca în tot poporul ardelenesc, multă putere conservativă, rezistență morală, două calități, care au să ne păzească nu numai în prezent, dar și în viitor de-o degenerare progresivă.

Să trecem la o asemănare: »Copilul acesta ascunde în pieptul lui viții, din care un singur grăunte dacă l'ai sămăna, ar putea să prăsească o mare de rele peste oameni... Și el nu stă singur în lumea noastră. Mii de soail acestui băiat trăesc în sinul capitalei engleze, și mai curînd ai putea să treci cu vederea un omor pe stradă, decât să suferi, ca indivizi ca aceștia să lătească în mod fructifer păcatul în societatea noastră«.

Așa scrie Ch. Dickens despre copii în Castend-ul Londonului.

Tabloul acesta e de sigur pesimist, dar un simbur de adevăr tot trebuie să zacă în el, care ne arată până la evidență antagonismul între tinerimea noastră blîndă și normală, și într-o tinerime precoată la care se arată deja semnele degenerării...

Contrațiția asta nu e numai o chestie de educație, ci și de supracultură, și ar fi poate de dorit, ca tinerimea noastră să fie în viitor mai puțin blîndă și normală, și mai mult îndrăzneală și culturală, nu însă hiper-culturală, aplicată spre rele și viții.

Idealismul care-l cere dl Scurtu dela tinerime e o viserie, noi toți începem atunci să trăim când ne scuturăm de ori-ce idealism și inocență copilărească. Viața nu cere visători, ci luptători, timpul nostru greu, vrea atleți și nu poezi, și din ce pătrunzi mai adînc în viață, din ce trebuie să fii, mai treaz și mai real, idealismul cel mai frumos e realismul...

IV.

Vremile de tranziție sunt totdeauna însoțite de friguri, oboseli ori sguduri. Pruncul când îi răsar dinții, e cuprins de friguri... mînzul când își schimbă pîrul de moleși și dăbălat... (Să-mi scuze domnul Scurtu asemănarea asta.) trecerea iernii în primăvară se petrece cu zilele babelor, urite și tulburate... iată harul și blăstămii vremilor de tranziție...

FOIȘOARA

Lumină electrică.

Electricitate?
Ce păcate, mîi fîrtate?
Felinarul cât bostanul,
Lucruri scumpe, minunate,
Și plătești pe jumătate!
(Un mîdular din direcțiune.)

Lumină electrică, culmea ironiei, vezi căte o cocioabă cu coperișul ce anină ca într'un virf de par, odaia scundă, podilele coapte, păreții plini de crepături, crepăturile pline de ploșnițe, ferestrele mai mult găuri, după cămin greeri, sub pat șoareci și în unghiuri viață patriarhală de paianjeni, și peste toată lumea asta idilică și primitivă raze de lumină electrică, nu e aceasta sarcasmul cel mai ciudat? Nu e tot atât a introduce într'un salon un vișel alb de bivoliță? Nu e asta eleganță provincială? Mă rog, cine vrea să zică că aceasta e de prost gust, nu are drept, dimpotrivă aceasta e o extravaganță, cum e și toată cultura noastră, o contrazicere bizară, toți vrea să strălucească în afară ca felinare electrice de 20 de luminări, și creierul lor nu e în stare să lumineze nici pe trei pași cât lămpașul de stradă cu petroleul cel mai ordinar. Mai prost stă treaba, când ade-

menirea aceasta nu se face numai în cont intelectual, ci și în pagubă materială, cum au făcut-o unii mai vicleni și mai panglicari, ce ard lumină de atât și atât, și plătesc numai pe jumătate.

«Cum se poate? Aceasta ar fi culmea pungășiei?»

«Curat pungășie!»

De altcum trebuie să fim cu toții făloși că suntem luminați pe cale electrică. Lucru mai modern nici că se poate. În privința aceasta trebuie să fim mulțamitori acelei direcțiuni prometeice, care a adus atîta lumină peste noi toți.

Una nu a știut-o publicul mare, că direcțiunea aceasta, care a votat lumina electrică, a fost într-o întunecime egipteană, și de aceea s'a dorit chiar dînsa după senin și clar mai mult, deși politica fiecărui membru direcțional era: mai bine noaptea pe fereastră, de cât ziua la amiază pe ușe. Dar aceasta să fie numai în paranteză și între noi zis, să nu se svonească mai departe. Ei singuri s'au păcălit însă în politica lor, căci acum nu mai poți noaptea pe fereastră, fiind ori-ce unghiu de stradă atât de bine luminat, încât poți să cetești la 12 noaptea articolii de fond și tronci din »Bunul Econom« a lui Piccolo-Vodă.

Tainele nopții sunt în parte prin introducerea electricii distruse. Raza și schinteia luminei electrice roade ca șoarecul la haina în-

tunerecului, și cu vreme va rezida numai ziua peste faptele noastre, fie ele bune, sau păcătoase.

De o vreme încoace se plimbă vorba din gură în gură, că la »Central« se va introduce lumină electrică cu raze X, o modă nouă, către care va protesta de sigur întreaga direcțiune, mai ales mătanel fals și chițoranul din moară cu făina, căci atunci ar eși ori-ce lucru și mușama mai bine în relieful adevărului, și multe căpățini, ce se mîndresc azi ca pline de duh și cumînțenie, vor fi degradate atunci la rangul unor coșuri cu zarzavaturi și pătlăgele din piața coferițelor.

Al naibii lucru mai e și lumina. Nu mă mir că la acel obraznic, care a furat-o din cer i-a mîncat ficatul de viu, un vultur trimis de Iupiter.

Atîta e sigur, că membrii din direcțiune nu vor putea să lamenteze, ca marele scriitor Goethe, ce a exclamat chiar pe doaga de moarte: »mehr Licht, mehr Licht!»

Exclamații de felul acesta nu se mai pot, căci azi are tot pîrdalnicul de burghez lumina lui abundantă în casă, ba chiar sub poartă și în grajd; rămîne acum însă unui inginer nou misiunea de a introduce și iluminarea internă, înțeleg în sufletele și gîmlăile membrilor direcționali și multora din jurul lor, cari sunt atît de întunecați.

Dă Doamne lumină, lumină multă, să picure razele ca ploaia, lumină electrică, felinare mari cât bostanii, lampioane pentru ori-ce curcubetă, lămpaș roșu și verde pentru fiecare cap bătut cu șapte scînduri. Cu dorința aceasta să încheiem. Să nu fie cu supărare, dacă am zis una sau alta, de una sunt curat pe suflet: că nu am voit să arăt direcțiunea cu lumina electrică într-o lumină rea. Din contră, toată laudă celor doritori să se lumineze. Acum vor înceta și superstițiile și nici strigoii și pricolicii nu vor mai face noaptea plimbări și glume proaste pe stratele orașului. La poarta cîntirului e un lampion electric tot atât de mare ca la »Central« și ca înaintea cășii lui Teța Sivu (i cu căciula) și cel mult lilecii ori molile din Orăștie se mai arată în razele acestor lampioane, ce iasă sara din clopotnițele ori iatacurile lor discrete...

Lumină electrică! Regina luminei, cum îți place în hîrciobul nostru de oraș? Văzut-ai încă străzi mai strîmbe și mai nemăturate? Văzut-ai locașe mai potrivite și mai demne pentru instalarea ta? Spune, nu îți mușă!

Cum îți plac membrii care te-au votat cu majoritate? La întrebarea aceasta se face întunerec... beznă... acesta să fie răspunsul?

Noodin.

Trecerea din copilărie în tinerețea pricepătoare, unde căscăm ochii la toate misterile lumii ce se desfac în fața noastră, e o vîrstă periculoasă... Incepe cunoștința vieții sexuale fără să cunoști și viciile sexuale și corupția lor... Descoperi dela mai bătrâni uliți dosnice cu cocote vesele, afii legende de femei în-surate, relații de iubiri, fete seduse, viața mărginită a studentului amoresat trece într'un stadiu nou, care are la început apariția unui vîrtej de ape, fără margini și fără țință.

Incepe vieța de cafeana, fumatul, beutul, cheful, crășme cu chelnărițe cochete, localuri tainute de întâlniri... Incepe ruperea cu morala socială, începe indoiala față cu tot ce ai auzit în școală, dela popa și dela părinți... Cele zece porunci își pierd severitatea și temeinicia, sfaturile cu adevărurile de jumătate, din vîrsta de copil se adevăresc acum ca mișcările cele mai periculoase, lumea copilăriei se prăbușește, casa părintească e o ruină morală, jur împrejur violare, ticăloșie, minciună, miserie, nefericire, boală...

La răspântie!

Aici există o scăpare: cumpătul, tăria morală, voința — toți ceiaștii dau pe povirniș, se pierd, dejenerează, mor.

O altă tranziție e chiar timpul nostru.

Materialismul a furat vremii sufletul, munca vieții a devenit o concurență canibală, studiu și ocupațiunea exagerată ne istovește puterile, ne irită nervii, ne predispune la ispite și boale diferite: banul, cărțile, femeia, neurastenia, perversități și câte alte nevoi...

Morala familiei începe să se îndărească, ne înșurăm din profit, din speculație, fără parale nu ne mai căsătorim, cocota ocupă locul femeii, copii fac griji și greutăți...

Circulația crescătoare ne face tot mai geseftari, deslegarea de glia părintească, călătoriile prin țeri străine, studiul prin orașe mari (mai ales în Cluj și în Pesta, unde-i atâtă murdărie și depravare animalică, cum nu există în alte orașe... e cu totul greșit de a crede așa și de Paris, care e un oraș vesel și bachaht, dar' cu mult mai intelectual și mai inocent), toate împrejurările acestea contribuie la banștratul moralei familiare, la sălbătăcirea, la o vieță egoistă și burlăcă...

Așa vedem aici două tranziții paralele... popii vor recomanda ca remediu biserică, pedagogii școala, moralistul creșterea severă în casa părintească, dl Scurtu mai cu temperament, cere toate ameliorările acestea d'odată, individualității cer' forțele ca încoronarea culturai noastre calpe... cine spune calea adevărată? Nu sunt oare toți aceștia călăuzi, oameni cari nu cunosc singuri drumul?

Tinerimea nu se împarte în rea și bună, în creștină și păgână, în morală și vițioasă, în cultă și bătărănă... ea are ceva din toate acestea, formând productul al acestor momente laolaltă.

A încerca să arți cu privire la aceste împrejurări un drum de scăpare, înșamnă a fi un utopist social, ori a nu cunoaște științele sociologice, — un sfat în special s'ar putea poate da, și acesta s'ar reduce atuncea la: cumpăt, tărie morală, voință...

V.

«Der Beruf ist das Rückgrat des Lebens».
Nietzsche, «Menschlich — Alzumenschliches».

Cea mai gravă acuză a dlui Scurtu ce o ridică contra tinerimei noastre e «întăiu cariera, apoi pe urmă idealele». Ce înțelege dl Scurtu sub ideale, nu cred că ne va putea spune chiar dînsul în mod lămurit; idealul e după părerea mea un vis, pe care nu-l ajungem nici-odată, și tot omul moare cu dorul după idealul său...

Tinerimea noastră, — lucru foarte cumințe, urmărește într'adevăr ajungerea unei cariere, lăsând reveriile ideale mai pe urmă. Sub împrejurările în care trăește tinerimea noastră face foarte bine a-și asigura întăiu existența, prin aceasta se întărește ea personal, întărind totodată și burghezimea noastră națională. Tinerimea noastră e săracă, trăește la universități cu stipendii, trebuie să-și caute de treabă, lasă că au trecut și vremurile acele unde tinerimea se poarte politica unei națiuni. Făcându-și tinerimea datorință cătră sine face indirect un serviciu național, ridicând avuția intelectuală a întregului neam. Ca exemplu vreau numai să

spun în scurt, că un țeran care își lucră pământul lui, grijindu-și de casă și copii, face mai multă politică națională, decât acei gazetari ori scriitorai, care cred că aduc neamului foloase mari pentru-că tot bătărănesc din gură pe la adunări și prin gazete.

A te jertfi întăiu pentru un ideal înșamnă a risca cariera, și tot-odată siguranța de-a ajunge mai tărziu om isprăvit pentru a putea face atuncea, ca independent politică serioasă.

Dl Scurtu zice mai departe: «Nici tinerimea dela 1893, nici aceea dela 1860, ci singura tinerime dela 1848 ne poate oferi pildele ideale». (Eară cuvântul ideal, care se repetă aproape în fiecare zicere).

Tempora mutantur! Ar fi trist dacă tinerimea noastră ar imita tinerimea din 1848. Azi avem o tinerime superioară, o tinerime care nu mai poate să fie pe teren politic activă, rolul ei politic s'a schimbat prin împrejurările sociale economice și politice într'un rol social și cultural. Tinerimea de azi nu mai vrea să se sbuciume înzadar, ea s'a deșteptat și vrea să vadă foloase reale când se angajează cu vr'un serviciu față de popor. Tinerimea din 1848 a avut praț de pușcă uscat, noi cei tineri de azi trebuie să avem ochii deschiși.

Dl Scurtu învinovățește mai departe tinerimea de materialism. În privința aceasta e tinerimea mai cuminte și mai contemporană decât dl Scurtu. (Nu cunoaște dl Scurtu fabula splendidă cu greurul și furnica?) Tinerimea are un instinct foarte sănătos, și a aflat la vreme, că fără basă materială nu poți să dai în viața asta înainte. Toată cultura noastră e basată pe materialism. Când vorbești azi de oameni îi împarți în bogăți și săraci, bogăția e onoare, vază, putere — sărăcia e rușine, miserie, păcat. Chiar drepturile noastre sunt concepute din punct de vedere a bogăției, și sunt convins, când poporul și burghezimea noastră va fi mai bogată, atunci va fi și chestia națională o chestie mai reală. Fiz Gerald, renumitul politician englez, cu multă pricepere mercantilă, ca toți Englezii, a zis, că chestia națională e tot-odată o chestie agrară, înțelegend sub metalism grăul, avuția.

Dacă e permis să vorbesc și eu de un ideal, atunci ași zice, că idealul și povestea mea e milionul, cele 6 nule după un *unu*, statistica cifrelor și a socotelilor, să gândesc, să vorbesc și să visez tot în cifre, în sume enorme, ca acei regi ai petrolului sau baroni de căi ferate, ce sunt singuri în stare să dicteze legi prin bogăția lor fabuloasă. Milioane... și vom avea jurnale bune, muzee, case naționale, deputați în parlament, vom avea Ardealul!!!

La urmă ași vrea să fac și eu o propunere. Rolul cultural și social, la care trebuie să se restrîngă tinerimea tot mai mult — căci politică să facă cei care stau pe picioare proprii în mijlocul vieții, e redus în înșamnătatea lui print'r'un antagonism ce domnește în societatea noastră. La noi residează bătrânețea, pe toată linia, și în unilateritatea și abnormalitatea aceasta ce domnește între bătrân și tînăr, trebuie să se sfarme nu numai puterea etică, dar' și puterea națională. Natura singură ne arată că puterile mai bătrâne și mai greoaie trebuie să concluce cu forțele mai iuți și mai sanquinice, pentru desvoltarea mai departe. La noi înșă nu e așa, bătrânețea residează, ține sceptru în mână, și tinerimea trebuie să-și cheltue puterile în sec, pentru-că-i lipsește pământul realității de sub picioare, pe care singur poți să ajungi la un rezultat.

Antagonismul acesta trebuie tot mai mult șters, ca tinerimea cu puteri mai multe și mai proaspete să ajungă la dreptul ei natural, pe terenul cultural și social.

Dumnezeu a făcut lumea în 6 zile, în a șapte-a odichnit, dacă crede dl Scurtu că d-lui i-a succes să facă o tinerime după chipul și asemănarea sa, în 5 articole, (lungi ca 6 zile), atunci vreau să cred că s'a înșelat în socoteala sa „ideală”.

Idealele dlui Scurtu sunt prea ideale!!!

Borseș, August 1901. U. T. Mihailu.

NOUȚĂȚI

— Alegerea de învățător în Orăștie.

Azi, în 8 Sept. n. s'a săvîrșit alegerea unui al treilea învățător la școala capitală gr-or. din loc, după-ce starea provisoră și așa a fost de prea lungă durată. La alegere s'au format 2 grupe. Cei dela guvernul «Ardelelenii» în frunte cu senatorul David, Boca și alți 5 membri sinodali au votat pe lângă Porfiriu Nicora, dir. școalei gr-or. din Vine-rea, ear alți 66 membri sinodali în frunte cu Ioan Lazaroiu au votat cu Ioan Fleșeriu, învățător-diriginte la școala gr-or. din Romos. Școala capitală prin alegerea nimerită a numitului învă. a făcut o achiziție foarte bună, întrucât Fleșeriu este un învă. expert, practic și diligent, recunoscut și prin multele prelegeri practice ținute în adunările învățătorilor. Inteligența din loc de ambele sexe nu este îndreptățită a despecta portul național al învățătorului ales și al soției sale, atunci când purtarea lor morală este neexceptionabilă, dela cari mulți nădrăgari și corsetate aveau prilej a lua exemplu. Cultura adevărată nu este legată de vestimintele civile, sub al căror acoperemnt în multe casuri s'adăpesc caractere josnice, perfide și condamnable. Poporul alegeător din Orăștie cu acest prilegiu a dat dovadă că nu este aplicat totdeauna a da ascultare vocelor sirene și seducătoare, mai cu seamă atunci, când este vorba de promovarea adevăratei culturai și înaintări a învățămîntului popular.

Prin alegerea efectuată azi sinodul parochial gr-or. a dat dovadă că fără considerare la nemotenie, clicărie și alte împrejurări necinstite, obvenite de atâtea-ori, a știut să facă afront, promișend că pe viitor se va nisul a strînge pe lângă conducerea bisericii și a școalei totdeauna numai elemente cari au în vedere prosperarea comunei bisericăști. Fie, ca începutul bun să aibă urmări și mai bune, ca să putem vedea pe toți cei chemați împreună, emulând în ale înaintării atacurilor culturale-naționale. Toți acei membri ai bisericii, inteligenți, industriși, meserieși și plugari, cari nu sunt pătrunși de aceste convingeri, pe lângă toată bunăvoința nu vor fi în stare a promova binele de obște, după care tot creștinul rivnește.

Alegerea de azi este un semn vedit, că diferențele existente în acest mod, cel puțin din biserică se vor șterpi. Dee D-zeu ca așa să fie!

— **Declarațiunile unui oficer rus.** Un oficer rus, care a fost în Galați Dumineca trecută, a avut o convorbire cu un ziarist de acolo. Oficerul, care se află în garnisoană la Reni, nu s'a sfîșit a declara, că s'a sfîșit cu soarta țerii Românești. — România, a spus Muscalul, va fi împărțită între Rusia și Bulgaria. Cea dintăiu va lua Moldova; celei de a doua i-se va da Muntenia și Dobrogea. — Măi, da iute o isprăviși, domnule oficer! Dint'r'o răsufare! Am reproduc de simplă curioșitate declarațiunile oficerului superior rus, care uită, că pentru această împărțeală, mai lipsește consimțemntul Românilor. La toată întemplantarea expunerile acestea arată spiritul de dușmănie, care domnește între militarii moscoviți la adresa României.

— **Laudă-te gură că iacă pumnul.** Vestitul Florea Gyula, iurist cu 20 semestre fără nief'un examen, ispravnicul multor afașeri de prin Pesta, fost membru al casinei maghiare din loc, secundant chemat și nechemat, apoi în urmă disqualificat, jurisconsultul directorului substituit N. Vlad, sprintenul gavalor de clack, frack și lack, avantgardistul și secretar ad latere (maghiar) al cli-ciei «Ardeleana», care a suferit pe biciușca de căni în hotelul «Central» pe motiv că nu și-a ținut lefărdaia croită până la urechi în urma duelului avut, vecinicul peșitor de vèduve cu avere, după care îi strepezesc dinții; s'a laudat cătră un gorilă miop cu terești pe nas, că în zilele trecute în calitate de vrednic reprezentant economic și politic al institutului de la care trage simbricie, diurne, spese de voiajuri, remunerațiuni și fel și chip de alte *bacșișe*, a făcut vizită primului reprezentant al guvernului dlui comite-suprem conte Bethlen Miklos. În urma acestei vizite făcute în mare ținută a fost învrednicit de a fi în-

vitat la o masă luclică fîșpănească. Onoarea aceasta se revarsă din belșug și asupra stăpânilor sei. În preajma alegerilor credem și noi, că un Florea Gyula învescut cu atâtea calități nostime se poate face părtaș de atare distingere politico-economică. Primească atât el cât și stăpânii lui nefățările noastre gratulări, dacă cum-va lauda nu samănă cu zicala «Laudă-te gură că iacă pumnul».

— **Conferența funcționarilor de bănci.** Avem informația pozitivă, că în curend se va ținea la Cluj o conferență a funcționarilor dela băncile române. Felicităm cu căldură ideea salutară, la care, precum aflăm, pânăacum deja aderează peste 35 de bănci. Sperăm, că toate băncile noastre vor ști aprecia înșamnătatea acestei conferențe și nici una nu se va distinge cu absența.

— **O scenă la gara din Cluj.** Duminecă sara s'a întemplantat la gara din Cluj un cas excepțional. În trenul accelerat Predeal-Budapesta, cu care mergea în străinătate și părechea regală română, voiau să se urce niște domni din societatea maghiară ardeleană, distinsă. «Ujság» din Cluj spune, că acei domni au pretins dela șeful gării un vagon separat și că în stare «luminată» fiind n'au voit să țină samă, că pasagerii trenului, între cari și Regele și Regina României, s'au fost retras spre a se odihni. Întreg personalul trenului s'a pus în mișcare, ca să capaciteze pe respectivii domni, eară șeful gării refusa simplu a le pune la dispoziție un vagon separat, și din cauză, că sosise timpul plecării trenului, provoca pe domni «veseli» să ocupe loc în cupele ce li-s'au destinat. Vorbă să fie. Întreaga societate se posta între șine tocmai dinaintea locomotivei. Zadarnice au fost toate încercările de a-i capacita, căci încăpăținații călători nu voră să cedeze. În fine funcționarul de serviciu al trenului a cedat el și a dispus, ca la vagonul-salon să se adaugă un vagon separat, în care apoi ceata învingătoare ocupa loc. Soluțiunea aceasta a răpit trenului timp de aproape o jumătate de oră, și numai după aceea trenul putu să plece. Din cauza acestui incident părechea regală română era p'aci să scape trenul accelerat de Viena. A doua zi Regele Carol s'a interesat viu de cauza întârzierii, înșă — zice numita foaie — nu i-s'a împărțit cauza adevărată. — Fără comentariu.

— **O jertfă nouă** e înscrisă în călindarul de sânge al anarhiștilor. Mac Kinley, puternicul președinte al Statelor-Unite a fost în Buffalo, cu ocazia expoziției de acolo, împușcat de un anarchist, care a tras două focuri de revolver asupra lui. Un glonț a fost încă chiar de Mac Kinley scos, care s'a oprit în oasele pieptului, celalalt găurind în două locuri stomacul nu s'a aflat încă, deși stă sub cercetarea alor cinci medici specialiști. Operația a succes și lasă să sperăm că președintele va învinge durerile prin constituția lui tare și-și va recăștiga din nou sănătatea dorită de toți, cari trebuie să privească în bărbatul acesta, una dintre cele mai marcante figuri economice și politice a prezentului.

— **Sergentul Ioan Grigorie**, viteazul luptător din răboiul de independență, care la Grivița a luat un steag turcesc, a fost numit portar al palatului justiției. Eri Ioan Grigorie, cu pieptul acoperit de decorațiuni, a intrat în postul său în mijlocul unui număr public, care privia cu o curioșitate simpatice la bravul sergent. Postul acesta de portar retribuit cu 85 lei pe lună, e un act de dreptate pentru el, fiindcă dela răboi încoace Ioan Grigorie trăia în comuna Mălăiești (Prahova) numai cu pensiune lunară de 12 lei, ce i-o făcuse guvernul.

— **Coloniile ungurești.** Coloniile făcute cu scop de maghiarizare, nu prea își arată roadele așteptărilor șoviniste. Cei mai mulți coloniști în loc să maghiarizeze pe Români, învață ei limba română. Mulți sunt nevoiți să iee lumea în cap. Așa spre pildă 35 familii maghiare colonisate în comuna Szapáry-Liget (Arad) emigrează în America. Nu pot trăi.

2964-1901. végreh. sz.

Árverési hirdetményi kivonata.

A szászvárosi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pavelka Anna végrehajthatónak Oanca Ilie és társai végrehajtást szenvedők elleni 700 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék, az algyógyi kir. bíróság területén levő Cseb községben fekvő a csebi 209 sz. tjkvben A + 1. rd. 374 hrszáma 22 kor. A + 2. rd. 1050/2 hrsz. 12 kor. A + 3. rd. 1052 " 2 kor. A + 4. rd. 1078 " 1 kor. A + 5. rd. 1158/a 1158/b 1159 hrsz. 12 kor. A + 6. rd. 1478 hrsz. 6 kor. A + 7. rd. 2347/1 " 12 kor. A + 8. rd. 2976 " 20 kor. A + 9. rd. 2982 2983 hrsz. 7 kor. A + 10. rd. 3128 " 2 kor. A + 11. rd. 4432 " 6 kor. A + 12. rd. 4542/2 " 14 kor. A + 13. rd. 5748 " 16 kor. A + 14. rd. 6010/2 " 12 kor. A + 15. rd. 6284/2 " 10 kor. A + 16. rd. 6476 " 12 kor. A + 17. rd. 6482 " 2 kor. A + 18. rd. 6778 6779 " 44 kor. A + 19. rd. 6969 " 10 kor. továbbá az u. o. 299 sz. tjkvben A + 1. rd. 6135—6140 hrsz. ingatlanra 26 kor. továbbá az u. o. 286 sz. tjkvben A + 1. rd. 1738—1745 hrsz. ingatlanra 70 kor. A + 2. rd. 3113—3118 3121 hrszáma 44 kor. A + 3. rd. 3380—3381 hrsz. 32 kor. A + 4. rd. 3833 hrsz. 16 kor. A + 5. rendszám 3877—3882 3962—3964 3971 3972 hrsz. 158 kor. A + 6. rd. 3938—3940 hrsz. 48 kor. A + 7. rd. 4032—4038 4039 hrsz. 80 kor. A + 8. rendszám 4040—4041 4043—4045 4047 hrsz. 226 kor. A + 9. rd. 4541 hrsz. 30 kor. A + 10. rd. 5221/a2 5221/b 5222/a 5222/1b hrsz. 170 kor. A + 11. rd. 5859—5862 hrsz. 18 kor. A + 12. rd. 6000—6004 hrsz. 38 kor. A + 13. rd. 6478—6480 " 8 kor. A + 14. rd. 7139—7140 " 16 kor. nában ezennel megkikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. §-nak alkalmazásával az árverési elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szeptember hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor Cseb község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladadni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1381. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes

értékpapirban a kiküldött kezéhez lenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kir. bíróság mint tikkvi hatóság. Kelt Szászvároson, 1901. évi június hó 18-án.

Sóhalmi,
kir. albiró.

414-1901. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alolirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1901. évi 9163 számú végzése következtében Dr. Partos Simon ügyvéd által képviselt Partos Lajos javára Bereaky Danil ellen 61 kor. s jár. erejéig 1901. évi július hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 766 kor. kecsült következő ingóságok u. m.: házi bútörök nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 203 számú végzése tolytán 61 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi június hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 31 kor. 30 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Algyógy-felalú községében végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközlésére 1901. évi szeptember hó 12. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alol is le fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi augusztus hó 28. napján.

Kuszuly Imre

kir. bírósági végrehajtó.

Pictor și vopsitor român în Orăștie.

Aduc la cunoștința on. public din loc și giur, că primesc ori-ce lucru de pictorit case, vopsitorie de fațade, uși, ferestri și tot ce se atinge de această branșă, precum și biserici și icoane.

Asigur pe deplin pe onorații mei clienți că-i voi servi cu lucru bun și trainic și rog să fiu onorat cu comande numeroase.

Cu distincă stimă

4-5 **Nicolau Chiș,**
Orăștie (Str. Căstăului).

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că am un bogat deposit de lemne de zidiri și scânduri, precum sunt: grinzi, vanturi, căpriori, etc.

Depositul meu se află în Orăștie (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la Geoagiu.

Material bun și prețuri moderate!

Cu toată stima

Frații Ferencz.

3-4

Din cauza sistării cafenelei sunt de vëndut:

40 het. vin vechiu
din anul 1890.

à 64 cor. het., ear' pentru cantitatea
întreagă cu preț mai moderat

**Risling în butelii à 7 dcl. și
Șampanie de diferite soiuri.**

Afară de acestea mai sunt de vëndare mai multe
recuisite aparținătoare de cafenea în stare bună.

Toate cu prețuri foarte moderate.

A se adresa la

Vasile N. Bidu, comerciant

în Orăștie.

Insertiuni și reclame

cu prețuri mai moderate decât cele două foi din
loc, să primesc la administrația foii „Activitatea“.

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros

Opuri ———
Bilete de log.
Broșuri ———
Circulare ———
Bil. de vizită
Invitări ———
Bihațuri ———
Acții ———
Cap. de epist.
Placate ———
Ord. de dans
Adrese ———
Compturi ———
Note ———
Preț Curent.
Anunțuri ———
Registre ———
Imprimate ———
Couverte ———
Bil. te de cun.
Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este pro-
vezută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea să fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de present se bucură de sprigi-
nul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă
aceasta despre promptitudinea și
acurateța cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca unica tipografie românească în
acast mare comitat, se roagă de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.